

Vuitanta anys, 80 roses blanques per a la Montse

Roses blanques per a l'aniversari de la Montse Grases. Amb aquesta iniciativa, tots aquells que tenen devoció a la venerable Montse Grases van voler celebrar el 80è aniversari del seu naixement i també agrair-li tots els favors rebuts a través de la seva intercessió.

12/07/2021

La iniciativa de portar roses blanques a la cripta de l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua on reposen les despulles de la Montse Grases es va començar a gestar el mes de juny. Malgrat ser època d'exàmens, final de curs, haver-hi restriccions per la pandèmia... pagava la pena celebrar l'aniversari del naixement de la Montse Grases d'una manera especial. De ben segur, hi hauria persones que voldrien agrair-li tants favors rebuts per la seva intercessió, però que per la distància no els seria possible; en canvi a les persones que viuen a Barcelona els seria més fàcil visitar la cripta per resar-li. I, fins i tot, portar-li unes flors.

Vuitanta anys, 80 roses blanques

La Fina, una *amiga* de la Montse que ara viu a Múrcia, però que durant un temps va viure a Barcelona i forma part del Comitè d'Amics de Montse Grases, comparteix com va sorgir la

iniciativa de les roses blanques:
"se'm va ocórrer que a la gent jove de l'entorn de l'oratori li agradaria fer una ofrena de flors blanques al llarg del dia. Arribar a 80 roses em semblava una bogeria, la veritat. Qui seria de peu de cripta al juliol per col·locar-les? Doncs només coneixia tres persones, però hi ha molta devoció a la venerable Montse, hi ha equip i hi ha internet! Avancem: primer 8 roses blanques de fills d'amigues, després, 15, i sumant... I quan s'obri l'oratori el dia 10 -dia de l'aniversari- ja estaven col·locades."

Des del Col·legi Major Bonaigua, es van oferir a preparar un *flyer* per difondre la iniciativa, moltes de les joves que viuen al col·legi o participen dels mitjans de formació que s'ofereixen són "amigues" de la Montse i li demanen la seva ajuda: "Em fa moltíssima il·lusió col·laborar. Jo li demano força coses" o "portarem la nostra rosa!" són

expressions espontànies de les joves universitàries de Bonaigua. El *flyer* es convertí també en dos cartells impresos, que una setmana abans de l'esdeveniment, el 10 de juliol, n'informaven ja a l'entrada de l'oratori de i de la cripta.

Una rosa, un favor, un agraïment

Des de ben aviat, ha anat venint gent, amb fluïdesa. A dins, com la cripta és petita només dues o tres persones, resant amb molta devoció. És on hi ha la capella del sagrari. La paret dreta acull la tomba de la Montse i, al seu costat, la imatge de la Mare de Déu que va acollir tantes pregaries durant la seva vida.

La primera rosa que arriba és d'un pare de família en nom de la seva família: per agraïment i devoció a la Montse i afecte a l'Obra.

Arriba un ram de roses de Terralta, de part de noies estudiants que

participen dels mitjans de formació de l'Opus Dei per a gent jove, mitjans com els que ajudaven la Montse en el seu camí cap a la santedat. Arriba un altre ram, en aquesta ocasió de cooperadores de Terralta.

Persones molt diverses que van passant i resen. A poc a poc, es crea un ambient de pregària a la cripta (sempre amb distància de seguretat: fluïnt), poques persones dins, encara hi ha pandèmia.

A la tarda, segueix un fluir de gent d'allò més variada: adults i adolescents, gent gran, algun nen, molt silenci i pregària. Els més joves posen la mà a la làpida, com per connectar, li fan un toc d'atenció, un *toc toc*, en diferents moments com trucant a una porta, i resen una estona.

La Tere és estudiant de magisteri, ha estat una bona estona resant: "tot just conec l'Opus Dei, m'impresiona

venir i veure l'alegria de la Montse, el que li va passar i la seva alegria de fons, el seu somriure. Les fotos de l'entrada de la cripta em transmeten una gran alegria i m'agrada pregar-hi. No sabia que hagués fet avui vuitanta anys."

L'Almudena és una estudiant d'arquitectura, que també tot just comença a conèixer l'Obra, i que ha anat visitant la Montse i li té devoció i agraeix els favors que li fa. "Estic molt il·lusionada per ser aquí en el seu 80 aniversari", comenta. "Només li he demanat que faci molts miracles perquè la canonitzin aviat."

La devoció a la Montse arriba a molts indrets. L'Amaka és de Nigèria també ha anat a resar a la cripta.

Actualment, viu molt a prop de Bonaigua i l'ajuda venir i resar. Està feliç de resar i fer-se una foto al costat de la Montse.

"Vinc a portar roses per dues persones, per donar gràcies a la Montse per dos favors: porto una rosa de part d'un nebot meu que és sacerdot i cada pas que ha donat l'hi he encomanat a la intercessió de la Montse, ell veu que deu la seva vocació a la Montse. I una altra rosa de part d'una amiga meva, ara mare d'una nena que semblava inviable -es diu Mariángeles perquè semblava que no anava a néixer o naixeria morta i seria un àngel- i ha tirat endavant després de demanar-ho molt a la Montse Grases. Li hem demanat un munt, anava a néixer, però moriria. Ara està en estimulació, se'n sortirà", ho explica Raquel.

El 10 de juliol de 1941, a Barcelona, va néixer la Montse Grases

Els familiars, companyes i amigues i amics recorden la Montse com una noia molt alegre i senzilla, vital,

forta, amb moltes aficions i projectes, generosa, i que va anar adquirint també unes profundes creences cristianes. Era una adolescent normal que va percebre, en plena joventut, la crida de Déu a servir-lo en la seva vida quotidiana. Al cap de pocs mesos de veure amb claredat el seu projecte de vida, com a fidel de l'Opus Dei, i va acollir-lo amb entusiasme, Montse va començar a sentir els símptomes de la dura malaltia que li va causar la mort. Els mesos que van seguir a la diagnosi fins al final de la seva vida, va transmetre als amics i parents la pau de la proximitat a Déu. Montse va morir el 26 de març de 1959, Dijous Sant, poc abans de fer els divuit anys i va ser sepultada al cementiri del Sud-oest de Barcelona. Nombroses persones van manifestar que la seva vida havia estat heroica i exemplar.

El 22 de febrer de 1974, la
Congregació per a les Causes dels

Sants va emetre el decret sobre els escrits, i el 15 de maig de 1992 el Decret de validesa del procés.

Des de 1994 les despulles de la Montse Grases descansen a la cripta de l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua, carrer Jiménez i Iglesias, n. 1 de Barcelona. Moltes persones hi van a demanar-ne l'ajuda i la intercessió. També són molt abundants els favors i gràcies, atribuïts a la seva intercessió: molts provenen de persones joves que sol·liciten ajuda a la Montse en les seves necessitats.

Montse va ser declarada Venerable pel Papa Francisco el 26 d'abril del 2016.

aniversari-naixement-montse-grases/
(10/08/2025)